

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Kielcach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Baran

Protokolant: st.sek.sąd. Katarzyna Śliwa

przy udziale Prokuratora Prok.Rej. Kielce - Wschód w Kielcach – Piotra Kłysza

po rozpoznaniu zażalenia Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Kielce-Wschód w Kielcach z dnia 29.12.2012r. w

sprawie 4Ds 522/12 o umorzeniu śledztwa

na podstawie art. 306§1 kpk , art. 437§1 kpk

postanawia:

nie uwzględnić zażalenia Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Kielce-Wschód w Kielcach z dnia 29.12.2012r. w sprawie 4Ds 522/12 o umorzeniu śledztwa i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy .

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29.12.2012r. prokurator Prok. Rej. Kielce- Wschód w Kielcach umorzył śledztwo w sprawie :

I. niedopełnienia obowiązków przez lekarzy weterynarii w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach w okresie od 1.01.2006r do 31.10.2010r w Kielcach poprzez nienależyte sprawowanie opieki weterynaryjnej i znęcanie się nad znajdującymi się w schronisku zwierzętami poprzez utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, czym działali na szkodę interesu publicznego

tj. o przestępstwo z art. 231 § 1kk i art. 35 ust.1 ustawy z dnia 21.08.1997r. o ochronie zwierząt w związku z art. 6 ust.2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt w brzmieniu tej ustawy przed nowelizacją z dnia 16.09.2011r. w związku z art.4 §1kk, w związku z art. 11 § 2kk – wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego,

II. niedopełnienia obowiązków przez Prezydenta Miasta Kielce i Urzędników Miasta Kielce w okresie od 2002r. do października 2010r. daty bliżej nie ustalonej w Kielcach w zakresie wydanych decyzji dotyczących funkcjonowania Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach, czym nie zapewnili bezdomnym zwierzętom z terenu miasta Kielce opieki i znęcali się nad zwierzętami poprzez utrzymywanie ich w niewłaściwych warunkach bytowania, czym działano na szkodę interesu publicznego

tj. o przestępstwo z art. 231 § 1kk i art. 35 ust.1 ustawy z dnia 21.08.1997r. o ochronie zwierząt w związku z art. 6 ust.2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt w brzmieniu tej ustawy przed nowelizacją z dnia 16.09.2011r. w związku z art. 4 § 1 kk, w związku z art. 11 § 2kk – wobec stwierdzenia , że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego,

III. niedopełnienia obowiązków w okresie od dnia 1.01.2006r. do dnia 31 10. 2010r. w Kielcach przez Prezesa Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp z O.O. i podległych mu pracowników odpowiedzialnych za Ochronę Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w zakresie podejmowanych decyzji dotyczących funkcjonowania schroniska i znęcania się nad zwierzętami poprzez utrzymywanie ich w niewłaściwych warunkach bytowania, czym działano na szkodę interesu publicznego

tj. o przestępstwo z art. 231 § 1kk i art 35 ust.1 ustawy z dnia 21.08.1997r. o ochronie zwierząt w związku z art. 6 ust.2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt w brzmieniu tej ustawy przed nowelizacją z dnia 16.09.2011r. w związku z art. 4 §1 kk, w związku z art. 11 § 2kk – wobec stwierdzenia , że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Na postanowienie to w dniu 14.01.2013r. zażalenie złożyło Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie . Skarżący nie wskazał konkretnych zarzutów. W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał , że prokurator nie wykonał poleceń Sądu zawartych w uzasadnieniu postanowienia z dnia 25.05.2012r. w sprawie II Kp 147/12 przez to, że zaniechał badania, kto decydował o ilości zwierząt przyjmowanych do Schroniska, kto decydował o poziomie finansowania Schroniska, jak kształtowała się struktura kosztów Schroniska. Podniósł także, że prokurator bez należytej wnikliwości ocenił , że w zakresie decyzji Prezydenta Miasta Kielce z dnia 3.13.2012r. brak jest podstaw do kwestionowania legalności działań Prezydenta Miasta, podległych mu urzędników oraz osób odpowiedzialnych za podejmowanie decyzji w PUK. Wskazał także, że prokurator nierzetelnie interpretuje zebrany materiał dowodowy, co powoduje całkowite pominięcie wiodącej roli PUK oraz Urzędników Gminy Miasta Kielce w kształtowaniu warunków utrzymywania zwierząt w Schronisku. Skarżący wskazał również, że nie jest zasadny pogląd

prokuratora, iż lekarze pracujący w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt nie byli funkcjonariuszami publicznymi.

W oparciu o te argumenty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy prokuratorowi celem prowadzenia dalszego postępowania przygotowawczego.

Sąd zważył co następuje:

Na początku wskazać należy, że Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie w przedmiotowej sprawie jest pokrzywdzonym w rozumieniu art. 49 § 1 kpk, bowiem przyjęta przez prokuratora kwalifikacja prawna czynów i powołanie art. 35 ust.1 ustawy o ochronie zwierząt determinuje nadanie uprawnień pokrzywdzonego Stowarzyszeniu Obrona Zwierząt w Jędrzejowie.

Złożone przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie w przedmiotowej sprawie zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak już wyżej podniesiono skarżący nie wskazał konkretnych zarzutów czy to naruszenia prawa materialnego, czy też prawa procesowego, czy też błędu w ustaleniach faktycznych i jego wpływu na treść orzeczenia.

Analiza okoliczności wskazanych w zażaleniu pozwala jednak na stwierdzenie, że skarżący kwestionuje zarówno dokonaną przez prokuratora ocenę dowodów przeprowadzonych w sprawie, jak też wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia ocenę prawną oraz dodatkowo niewykonanie poleceń Sądu Rejonowego w Kielcach zawartych w postanowieniu z dnia 23.05.2012r. w sprawie II Kp 147/12. Ponadto skarżący wskazuje na naruszenie przepisów prawa procesowego dotyczące sposobu sporządzenia uzasadnienia zaskarżonego postanowienia.

Ponieważ jako pierwsze skarżący wskazuje na niewłaściwe sporządzenie uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, to te zarzuty omówione zostaną jako pierwsze.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia nie zawiera nowych argumentów, a jedynie prokurator ograniczył się do skopiowania znakomitej większości poprzedniego postanowienia i wskazał, które jego fragmenty stanowią powtórzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 29.06.2012r. O ile zgodzić się należy ze skarżącym, że duże fragmenty uzasadnienia postanowienia o umorzeniu śledztwa z dnia 29.06.2012r. w sprawie 4Ds. 213/12 powtarzają się w uzasadnieniu postanowienia z dnia 29.12.2012r. w sprawie 4Ds. 522/12, o tyle nie sposób uznać, że taki sposób sporządzenia

uzasadnienia orzeczenia miał wpływ na treść orzeczenia. Podkreślić należy, że w przypadku obu postanowień prokurator wydał decyzję o umorzeniu śledztwa odnośnie dwóch tych samych przestępstw – pkt I i II, a jedynie postanowienie z dnia 29.12.2012r. dotyczyło dodatkowo jeszcze jednego czynu. Skoro zatem prokurator po raz drugi umarza śledztwo odnośnie dwóch tych samych czynów, a zebrany dodatkowo materiał dowodowy nie dostarczył żadnych nowych okoliczności mających znaczenie przy wydaniu decyzji o umorzeniu, nie można mu zasadnie uczynić zarzutu naruszenia przepisów prawa procesowego poprzez to, że w uzasadnieniu decyzji o umorzeniu postępowania duże fragmenty są tożsame z uzasadnieniem poprzednio wydanej decyzji procesowej o odmowie wszczęcia śledztwa. Skarżący w uzasadnieniu zażalenia nie wskazał, jaki wpływ na treść orzeczenia miał taki sposób jego uzasadnienia. Sąd nie stwierdził w takim postąpieniu prokuratora naruszenia przepisów prawa procesowego. Sporządzone uzasadnienie zawiera wszystkie niezbędne elementy, nie jest wewnętrznie sprzeczne, ani też sprzeczne z treścią orzeczenia.

Odnosząc się do zarzutu niewykonania poleceń Sądu Rejonowego w Kielcach zawartych w postanowieniu z dnia 23.05.2012r. w sprawie II Kp 147/12 stwierdzić należy, że nie zasługuje on na uwzględnienie.

~~Uchylając postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 30.12.2011r. w sprawie 4Ds. 425/11 Sąd Rejonowy wskazał na konieczność dokonania ustaleń faktycznych i prawnych odnoszących się do tego :~~

- kto wchodził w skład całego łańcucha decyzyjnego osób odpowiedzialnych za zapewnienie należytych warunków bytowych zwierzętom w schronisku,
- jak kształtowały się uprawnienia i obowiązki tych osób zarówno w sferze formalnoprawnej, jak i faktycznej,
- jakie decyzje (działania i zaniechania) podjęły osoby z tego kręgu w związku z koniecznością zapewnienia należytych warunków bytowych zwierzętom,
- czy w działaniach i zaniechaniach tych osób wystąpiły znamiona przestępstw z art. 231 § 1 kk, z art. 231 § 3 kk, z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r., Nr 106, poz. 1002), bądź określone w jeszcze innych przepisach.

Wbrew twierdzeniom skarżącego zawartym w uzasadnieniu zażalenia prokurator w sposób dokładny przesłuchał osoby zatrudnione w PUK i Urzędzie Miasta Kielce, odpowiedzialne za kształtowanie warunków utrzymania zwierząt w Schronisku. Dokonał ustaleń, jakie posiadały uprawnienia i jakie obowiązki ciążyły na nich zarówno w sferze formalnoprawnej, jak i faktycznej odnoszące się do zapewnienia należytych warunków bytowych zwierzętom w

176

Schronisku oraz jakie podejmowany one działania w tym celu . Nadto z uwagi na określony w postanowieniu czas sprawdził , czy i jakie stwierdzone zostały uchybienia w pracy osób odpowiedzialnych za stan zwierząt w schronisku podczas wykonywania czynności kontrolnych przez uprawnione podmioty. Okoliczność , że skarżący uznaje te protokoły pokontrolne za nierzetelne , nie znajduje uzasadnienia. Skarżący nie wskazuje bowiem na żadne okoliczności, a tylko wskazania logiki , które podważałyby wnioski z tych kontroli.

Nadto wymieniając kwestie , którymi nie zajął się prokurator oraz zagadnienia , których nie ustalił m.in. kto decydował o ilości zwierząt przyjmowanych do schroniska , kto decydował o poziomie finansowania potrzeb schroniska , skarżący tak naprawdę sam odpowiada na to pytanie i dodaje , że jest to „ oczywisty fakt „ . Nie sposób zatem uwzględnić zarzutu skarżącego , że prokurator w prowadzonym śledztwie nie wykonał wytycznych Sądu , skoro nawet w ocenie skarżącego okoliczności te od początku były oczywiste , a zgodnie z art. 168 kpk fakty powszechnie znane nie wymagają dowodu.

Nie można też podzielić stanowiska skarżącego , że nieustalenie najistotniejszych okoliczności przez prokuratora polegało na tym , że nie ustalił on „ niczego, co można by przeciwstawić twierdzeniu kierowniczkii „ . Zgodnie z przepisem art. 4 kpk organy prowadzące postępowanie są obowiązane badać oraz uwzględniać okoliczności ~~przemawiające na korzyść , jak i na niekorzyść i tak~~ prowadzić czynności , aby sprawca przestępstwa został wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności karnej , a osoba niewinna nie poniosła tej odpowiedzialności.

W ocenie Sądu w toku śledztwa prokurator zgromadził pełny materiał dowodowy , pozwalający na dokonanie wszystkich istotnych ustaleń faktycznych pozwalających na wydanie merytorycznej decyzji.

Odnosząc się do zarzutu skarżącego dotyczącego dokonanej przez prokuratora oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie uznać należy , że nie zasługują one na uwzględnienie. Jak już wyżej podniesiono , zebrany przez prokuratora materiał dowodowy nie ograniczył się jedynie do okoliczności, które skarżący określa jako „nieobciążające” osób odpowiedzialnych za zapewnienie należytych warunków utrzymania zwierząt w Schronisku , ani do takiej interpretacji pozostałych , że wykazywały brak w działaniach i zaniechaniach tych osób znamion przestępstw określonych w art. 231 § 1 kk, z art. 231 § 3 kk, z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r., Nr 106, poz. 1002) , bądź w jeszcze innych przepisach . Wszystkie dowody zostały poddane przez prokuratora ocenie zgodnej z przepisem art. 7 kpk, tj. z uwzględnieniem zasad prawidłowego

rozumowania , wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Okoliczność , że skarżący nie podziela takiej oceny dowodów , nie świadczy o tym , że ta ocena dowodów przeprowadzona przez prokuratora nie jest prawidłowa, a jedynie że skarżący tej oceny nie podziela . Wywody zawarte w tym zakresie w zażaleniu stanowią tylko polemikę ustaleniami prokuratora dokonanymi po przeprowadzeniu rzetelnej oceny dowodów zebranych w sprawie. Sąd nie dopatrywał się w działaniu prokuratora pominięcia „ znamitej części „ dowodów . Za taką oceną świadczy właśnie skierowanie aktu oskarżenia w sprawie dotyczącej popełnienia przestępstwa określonego w art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 21.08.1997r. o ochronie zwierząt przez prokuratora w sprawie 2 Ds. 1264/10 .

Sąd nie podzielił również zarzutu skarżącego , że wskazana w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia ocena karnoprawna zachowania osób wskazanych w komparycji postanowienia jest nieprawidłowa. Prokurator nie wskazał , dlaczego zachowania wskazanych osób nie wyczerpały znamion przestępstw określonych w art. 231§1 kk, art. 231§3 kk , ale także w art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt . Na poparcie swojego stanowiska powołał nie tylko orzecznictwo , ale również stanowiska doktryny. W złożonym zażaleniu skarżący jedynie wskazał , że z tym zapatrywaniami prawnymi się nie zgadza. Nie wykazał natomiast innych judykatów , czy też wypowiedzi zawartych w piśmiennictwie , które pozwoliłyby na ocenę , że stanowisko prokuratora jest nieprawidłowe , że karnoprawnej oceny zachowania osób wskazanych w komparycji postanowienia można dokonać w jeszcze inny sposób tj. taki , że wyczerpują znamiona przestępstwa. Przedstawiając w zażaleniu, zarzuty jakich przestępstw winny być przedstawione poszczególnym osobom , skarżący wskazuje na taką ich kwalifikację prawną , jak przyjęta przez prokuratora w zaskarżonym postanowieniu . Prowadzi to do wniosku , że nie podziela on przyjętej przez prokuratora prawnokarnej oceny zachowań osób wymienionych w komparycji postanowienia , ile nie zgadza się z decyzją prokuratora , że czyny te nie zawierają znamion czynu zabronionego.

Rozpoznając przedmiotowe zażalenie Sąd nie podzielił również zarzutów skarżącego pod adresem prokuratora dotyczących sposobu procedowania prokuratora odnośnie środków zaskarżenia dotyczących innych orzeczeń niż postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Kielce-Wschód w Kielcach z dnia 29.12.2012r. w sprawie 4Ds 522/12 o umorzeniu śledztwa , albowiem nie miały one wpływu na treść orzeczenia.

Mając na uwadze podniesione powyżej okoliczności należało zażalenia Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy .

SSR Dorota Baran